

متن پرسش

سلام علیکم استاد گرامی: ببخشید در کتاب انسان از تنگنای بدن، در قسمت چگونگی ادراک فرموده اید: مسلّم است که نفس چیزهایی را ادراک می کند که بدن و قوای موجود در بدن از آن متأثر می شوند، ولی اگر دقت شود حقیقتاً معنی ادراک این است که نفس با نیروی خلاقه ی خود، صورتی شبیه صورت موجود در خارج، در ذات خویش «خلق» می کند که این صورت خلق شده توسط نفس، مناسب است با آن صورتی که چشم از آن صورت، تصویر برداری کرده است. در واقع نفس آن صورتی را درک می کند که خلق کرده است. چرا بجای لفظ انشاء از لفظ خلق استفاده کرده اید؟ چون صورت را نفس درون خود انشاء می کند! مگر خلق مربوط به عالم ماده و تدریجی نیست؟! ببخشید، التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین طور است که می فرمایید. حتی جناب ملاصدرا واژه ی «ابداع» را به کار می برند زیرا خلق، به معنای «أَلَفَّ» یعنی جمع آوری است و در عالم معنا، جمع آوری معنا نمی دهد. موفق باشید